

højest nødvendigt. Det er altid bedre, at Skibet har Last inde, og det er sikrere for Skibet i enhver Henseende. Og det er navnlig billigere. Det vilde have kostet umaadelig meget at slæbe Skibet med Bugserbaad til Rotterdam, og det vilde ogsaa have været tidsspildende. Det er Grunden til, at denne Kokeslast figurerede saalavt, som den gjorde. Jeg kan kun sige, at i Almindelighed har „Viking“ ikke taget lavere Fragter end noget andet Sejlskib, som har været i de samme Router, men Tiderne have jo været elendige for Sejlskibe.

Jeg kan love det ærede Medlem, at jeg skal følge „Viking“s Virksomhed og dens Fragter paa samme Maade, som jeg har gjort det hidtil, da jeg havde den Ære at sidde i Bestyrelsen for „Viking“. Det er ikke saa mange Fragter, det drejer sig om for et Skib af den Natur, og naar Fragten skal sluttes om Vinteren, hvor der bogstavelig talt ikke er Fragter at opdrive, er det kedeligt at binde Skibet paa saa mange Maaneder. Det er Faren ved lange oversøiske Rejser, at man kan komme til at binde Skibet ved daarlige Fragter. Faar jeg nogen som helst Grund til at tro, at „Viking“ ikke fuldt ud faar de samme Fragter som ethvert andet Sejlskib, skal jeg være den første til at paatale det.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister indrømmer altsaa, at det var en meget billig Last. Han brugte det Udtryk, at det var en ualmindelig lille Betaling, Skibet fik, og det er naturligt, at naar Fragtprisen for et Skib paa 3,500 Tons gaar betydeligt ned for hver Ton, er det noget, som kommer til at indvirke meget stærkt paa Skibets Driftsregnskab. Men det er vistnok ikke første Gang, Skibet har haft saadanne daarlige Fragter. Var det samme ikke Tilfældet, da det var omme paa Stillehavskysten, hvor det havde saa mange Liggedage, vistnok 90? Havde det ikke været muligt, at Skibet den Gang kunde have gjort en langt bedre Fart ved at gaa til en anden Havn paa Stillehavskysten? Det er i alt Fald blevet paastaaet, at Skibet saa kunde have faaet en Fragt, hvorpaa det maaske kunde have tjent op imod 3,000 Lstr. mere, end det tjente. Det er paastaaet for mig, at hvis Skibet var gaaet til San Francisco og der havde faaet en Hvedefragt til Europa, havde det været langt bedre.

Vi have megen Sympati for dette Foretagende. Det har jeg haft fra Begyndelsen af. Jeg anser det for at være af

uhyre Værdi for Opdragelsen af vore Sø-mænd, at vi have en saadan svømmende Navigationsskole. Jeg har hele Tiden været glad ved dette Foretagende og ogsaa været villig til at gaa med til at yde det al den Støtte, vi kunne yde det fra Rigsdagens Side. Men jeg vil gerne betone, at de unge Sø-mænd, som der skulle opdrages til at være Førere i vor Handelsmarine, maa ikke faa den Tro, at man kan sejle, som dette Skib gør, og saa have Statskassen at ty til, naar det kniber. For det bliver vel ikke sidste Gang, „Viking“ henvender sig til den danske Rigsdag om Driftstilskud. Det er sagt til os, at egentlig skulde Beløbet være tre Gange saa stort, saa vi kunne altsaa vente, at denne Sag kommer frem igen til næste Aar.

Den højtærede Minister havde ligeledes læst den Artikel, der havde staaet i „Fair play“. Jeg synes, det er uheldigt, at den udenlandske Presse skal beskæftige sig med, at et Skib som dette underbyder andre Skibe i den Grad, som Tilfældet har været. Nu siger den højtærede Minister, at der laa noget bagved her. Ja, der synes stadig at ligge noget bagved „Viking“s Affærer.

Der laa ogsaa noget bagved, da man afskedigede Kaptajn Clausen. Det talte vi om ved anden Behandling, og den højtærede Minister brugte da et meget uheldigt Udtryk. Han anerkendte, at Kaptajn Clausen var en sjælden dygtig Sømand, en Pryd for den danske Handelsmarine, men der var ogsaa noget i Vejen med ham. Hvad det var, vilde den højtærede Minister ikke sige. Det er uheldigt at bruge saadanne Udtryk, for jeg ved med Bestemthed, at det har været til Skade for Kaptajn Clausen, der nu har maattet søge andet Erhverv, at der kunde henvises til, at Ministeren ifølge Rigsdagstidenden har antydnet, at der var noget i Vejen med ham, at der var noget muggent ved ham. Det er noget, man lægger Mærke til, hvor en saadan Mand kommer frem senere for at søge Erhverv. Det var derfor ønskeligt, om den højtærede Minister vilde udtale sig noget mere bestemt og sige os, hvad der var i Vejen. Jeg tror, der ikke er noget, den vedkommende hellere ønsker, end at Kortene blive lagte paa Bordet, i Stedet for saadanne Antydninger, der kunne bruges i alle mulige Retninger.

Men det glæder mig altsaa, at den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa de Fragter, „Viking“ afslutter. Det er jo muligt, at man der- ved kunde faa en bedre Balance frem-